

SEKLET

N:r 4 Årg. 10 • Lösnummer kr. 1:50 inkl. oms. • 1963

Lantmätare
Herr Carl Olof Holmqvist
Svartingstorp
L ä s k e b y

Är homeopatien en fantastisk dröm eller en verklighet?

Att tro på de homeopatiska medlen såsom verksamma läkemedel är ingen lätt sak. Men att förneka dem måste ju också bli svårt, eftersom de blivit använda i så stor omfattning i snart sagt hela världen under ett par tre generationer och eftersom stora homeopatiska sjukhus inrättats flerstädes. Men några fasta grunder vill man dessutom ha. Annars tror man nog i allmänhet utan kritik på vad läkarvetenskapen säger, ja, när det gäller homeopatien, så följer man med när det sker förnekelse, men ej gärna bejakelsen. Hur kommer det till?

Det kan väl främst förklaras därav att hela metoden tycks strida mot våra uppfattningar av materien och dess verkningar. Man tycker sig äga den erfarenheten att endast det materiellt vägbara, synliga, kännbara kan äga verklighet eller åtminstone ha någon inverkan på vårt hälsotillstånd. Det vore väl om den grova föreställningen kunde utbytas mot en mindre atomisk uppfattning. Då skulle man bli mera kritisk mot de faror för vilka detta släkte är utsatt, men också mera förstående för hjälpmidlen.

De homopatiska medlen undantagandes de lägsta potenserna ha inte alls någon materiell verkan såsom i synnerhet gifter verka. Därför kan man använda även de starkaste gifter i potenserad form från D6 och högre nummer, d. v. s. en miliondel eller mer.

Och i vissa fall visar erfarenheten större verkan av ännu högre "potenser", som åstadkommas genom viss behandling i neutrala ämnen, skakning eller förrivning. Vad som därvid sker är enligt nutida kunskap om "strålning" inte så hemlighetsfullt, som det var ifrån början.

Från början kan man säga, att denna metod användes endast på grund av erfarenheterna om deras verkningar gent emot allt vad som kunde anses som rimligt förnuft. Numera är det ej längre så, om man inte ovillkorligen vill hålla sig inom den grövre atomläran.

Här må göras en anmärkning, att de olika medicinerna kunna prövas genom olika instrument, som använts i England och Frankrike, varom jag skrivit i "Den eteriska strålningen". Det enklaste, men kanske även det beviskraftigaste är pendeln. I de pendelkänsliges hand ge de olika medlen sina respektive former. Mina första försök med pendeln

för 40 år sedan gällde homeopatiska potenserings ända upp till CM, en potens där varje materiell verkan måste vara utesluten.

Jag har sen dess företagit tusentals prov både själv och genom andra. Betydelsefullt är det att man kan med pendeln finna vilken medicin, som passar och vilken som ej är gynnsam. En läkare i Italien skriver: "Sedan jag nu under några år använt pendeln i min praktik, kan jag inte förstå hur jag förut kunde reda mig den förutan".

V. Vallberg

Materialisationerna i Uberaba

(Nitton brasilianska läkare har genomfört en serie försök med tre materialisationsmedier i Uberaba. Resultaten av dessa undersökningar är sensationella och kommer utan tvivel att ge eko över allt i världen där man vill böja sig för fakta även om dessa skulle medföra en total omvärdering av hittills knäsatte synpunkter på liv och död, ande och materia. Vi lämnar nedan en kort resumé av en artikel i den tyska tidskriften "Die andere Welt", Hermann Bauer-Verlag, Postfach 167, 7800 Freiburg/Br. Väst-Tyskland).

Tre medier, fru Ottilia Diogo, herr Walter Santos och Antonio Alves Feitosa, ställde sig till förfogande för en

grupp vetenskapsmän som ville undersöka materialisationer och uppkomsten av ektoplasmiska effekter. Medierna undersöktes först enligt den moderna psykologiens alla metoder och på samtliga togs elektroencefalogram. Därefter gjordes sammanlagt sex försök under tiden september—november 1963. Efter varje försök undersöktes medierna på nytt av läkare och psykologer.

Alla försök utfördes under iakttagande av de mest rigorösa försiktighetsåtgärder för att förhindra varje tänkbar möjlighet till fusk eller bedrägeri. Läkarna hade själva inköpt de möbler och föremål som användes i laboratoriet, som ej hade några hemliga öppningar eller andra möjligheter för utomstående att obemärkta komma i kontakt med medierna. Då ett försök skulle börja, kroppsvisiterades alla före inträdet i lokalen. Alla stolar och alla närvarande fick ett med självlysande färg påmålade nummer för att deras rörelser skulle kunna följas även i mörker. För kontrollen användes ett flertal bandspelare, samt kameror och filmkameror som opererade med såväl vanligt blixtljus som infrarött ljus och vilka förut noga undersökts, varvid modell, apparatnummer, objektivtyp, bländare och exponeeringstid antecknats i protokoll för att förhindra fotografiska tricks. Vidare fanns barometer, vågar, klimatanläggningar, och en rad elektriska och fysikaliska kontrollanordningar som kontinuerligt och automatiskt registrerade under försökets gång. Slutligen förseglades dörrar och fönster.

Mediet fördes in i en 400 kg tung bur av stålstänger, placerades på en stol och armar och ben fastspändes vid stolen med speciella anordningar varpå dörren till buren låstes och förseglades. Mediet hade först klätts i speciellt av forskarna anskaffade kläder. En av de närvarande läkarna berättar att han deltog i experimenten för att få hjälpa till att avslöja det bedrägeri som han var övertygad om att s. k. materialisationer verkligen var. "Jag måste betyga att jag var en av de ivrigaste inom denna läkargrupp i att på det skarpaste kontrollera och övervaka allting. Jag är inte spiritist och var fast övertygad om att allt sådant var bedrägeri, vilket jag ej stack under stol med. Därför följde jag noga alla förberedelser liksom bearbetningen av materialet. Jag undersökte golv, väggar, fönster och alla föremål. Jag krävde kroppsvisitation och att alla deltagare skulle avlägga t. o. m. kavaj och slips utanför

Forts. sid. 2

Tal till Sveriges ungdom

III

Vi ha i föregående under samma rubrik frågat vad väl en stor andlig lärare skulle ha att säga Sveriges ungdom, om han komme. Vi ha också gett antydning om, att han finns redan. Den store profeten har talat, Sanningens förkunnare. Men vad vi då främst ha att vänta att finna är s a n n i n g s s ö k a r e. För dessa ha vi ett tröstrikt ord att erinra om: "Den som söker han finner, och för den som klappar varder upplåtet".

Det är således möjligt att finna sanningen. Kunna vi finna den, så måste vi ha några organ för att söka den och mottaga den. Detta kallar vi att äga själsegenskaper. Ha vi sålunda en själ? Inte bara det, vi äro själar, själar mer än kroppar. Men kroppen är själens verktyg.

Det finns saker, som den kommande andens man måste förkunna. Vad han måste förkunna, det anar jag, men huru, det kan jag inte säga. Skall han kanske, liksom Rösjö en gång, resa omkring i landet och hålla flammande tal? Kanske framtidens profet kommer på det sättet? Och kanske även får förmåga att genom skrifter väcka intresset hos de unga. Om det äldre släktet tror jag inte att han kommer att ha stora förhoppningar. Kanske han t. o. m. får tillfälle att förkunna sina kätterier i radio och TV. Men det kan inte ske, förrän han kunnat tända en eld i män-

niskornas sinnen, så att gammalt förtorkat hö och strå, som kallats med fina, bedrägliga namn, bränts upp.

Jag talade nyss om "själen". Jag yttrade, att människan i sin egenskap att vara en själ, d. v. s. en andlig varelse, använder kroppen såsom verktyg. Vad innehåller detta verktyg? För vilka ändamål är det brukbart? Vi ha de s. k. yttre sinnena, hörsel, känsel, smak och lukt. Dessa ha sina centra i hjärnan på bestämda ställen.

Det är således inte hjärnan i sin helhet, som gör tjänst utan enskilda partier, som dock stå i det helas tjänst. Så är det också med de egenskaper, som ligga på tänkandets och impulsernas områden.

Så t. ex. har musiken sina centra, matematiken sina o. s. v. Så är det också med uppfattningen av det, som icke tillhör det rent materiella livet. Alla dessa egenskaper måste ledas i rätta banor och ges tillfälle till användning redan från den späda barndomen. Barnen läras att läsa hos kulturfolket. I skolan stå vissa ämnen på schemat.

Skolans likaväl som hemmets uppgift är att se till, att alla barnets själscentra få komma till sin rätt, inte bara de, som få användning i det praktiska livet, utan även och framför allt de moraliska och religiösa anlagen. Ty likaväl som människan har t. ex. matematiska anlag, likaväl har hon moraliska och religiösa.

Forts. sid. 2

Forts. fr. föreg. sida

Och likaväl, som man på skolschemat har matematik, likaväl har barnet lätt att få undervisning och ledning för sina religiösa anlag.

När den stora väckaren i sina föredrag kommer till den punkten, då kommer han i flammande hänförelse, en eld, som sprider sig bland landets ungdom med sådan värme och låga, att de gamla förstenade fritänkargubbarna bli förstummade och sätta åt sidan. Det kommer vad man kallar "en religiös väckelse", men en sådan med en allt genomträngande klarsyn, så att den lyser upp över de gamla förtorkade fraserna, de må kallas "vetenskap" eller allmän "religion" eller några andra täcknamn för mänsklig inskränkthet och okunnighet.

Men det här om hjärncentra såsom verktyg för själsegenskaper, är det bevisat? Det förnekas ju av vetenskapen! Icke av den verkliga vetenskapen, d. v. s. de vetenskapsmän, som sakligt undersökt förhållandet. Under förra århundradet undersöktes den saken av ett stort antal läkare, filosofer och andra personer och hundratals böcker skrevs om den. Den är fullt beprövad och bevisad. Men under de senaste årtiondena har det uppstått en fördom hos en del professorer och deras lärjungar, så att de utan någon grundlig undersökning bedriva läran att förra seklets vetenskapsmän levde på inbillningar, när de skrev dessa skrifter, av vilka somliga omfatta många hundratals sidor med ingående beskrivningar på huvudets och hjärnans byggnad.

Somliga grundade sig på undersökningar av tusentals kranier hos människor och djur. Hur kan denna underliga gåta lösas? Det tillkommer den närmaste tidens reformatorer. De måste bli många. Det måste bli en hel folkomfattande väckelse, som för fram sanningar, som den nu förstenade och dödande materialismen söker att förkväva. Som jag förut nämnt ha barnen lika rätt att få sina moraliska och religiösa anlag tillgodosedda i skolorna som t. ex. de matematiska. I "Människokunskap" och "Frenologisk Psykologi" finns närmare upplysningar på både nyssnämnda och andra själslivets områden.

Forts. fr. föreg. sida

laboratoriet. Alla säkerhetsåtgärder genomfördes på det mest noggranna och perfekta sätt. Jag är övertygad om att allt bedrägeri är uteslutet".

Resultaten av försöken var förbluffande. Ca 400 fotografier togs av materialiserade väsen och föremål. Utom andeväsen, som visade sig med och utan slöjor vid fotografering i vitt och infrarött ljus, kunde man iakttaga hur föremål i rummet svävade omkring, man hörde klappande och klatschande ljud, skivspelare startades av en materialiserad gestalt och läkarna kunde samtala med dessa andeväsen med "direkt röst", d. v. s. rösterna kom direkt ur luften, utan medverkan av mediets röstorgan. Man kände parfym regna som ett fint dis, man såg ljusfenomen och kunde slutligen också få direkt beröringskontakt med dessa andeväsen.

Oftast uppträdde Alberto Veloso, en för flera år sedan avliden känd läkare, som visade sig i indisk dräkt och om-

given av eterdoft, Adry, en sjuårig indian flicka som spelade munspel för forskarna och vidare syster Josefa, en för 17 år sedan avliden nunna som länge underhöll sig med forskarna, lät dem fotografera sig och t. o. m. röra vid sig. Hennes röst och sätt att tala, liksom hennes ansiktsdrag och kroppsform hade inget gemensamt med mediets. Beröringen med hennes arm var lika beröringen med en levande människas. Hudens temperatur var dock något lägre. Hennes uppträdande och fenomen i samband därmed upprepades flera gånger. Hon omgavs av en blomdoft och ett egenartat sken. Ett foto visar hur hon passerar igenom burens stänger.

Forskarna kommer att ge ut en bok om försöken som kommer att innehålla över 120 foton, såväl som noggranna redogörelser, protokoll, skisser etc. som visar hur försöken gjordes. Vidare kommer den att innehålla redogörelse över de kliniska undersökningarna av medierna, dessas egen levnadsbeskrivning, klassificering av resultaten, diskussion av dessa, hypoteser och slutsatser. Läkarna själva säger att här öppnar sig nya viktiga forskningsområden för medicinen och de andra vetenskapsgrenarna. Nya perspektiv öppnar sig för läkekonsten genom den bättre kunskap om ektoplastiska fenomen och processer som dessa försök givit (materiens femte aggregationsstillstånd). Kanske kan man använda denna ektoplastiska materia i terapin vid hittills som obotliga ansedda sjukdomar. Bokens ändamål skall vara att fästa de vetenskapliga kretsarnas uppmärksamhet vid vikten av denna forskning och så försöka skaffa de ekonomiska och personella resurser som behövs, eftersom dessa undersökningar kan bidra till att fördjupa kunskapen om människans natur och förbättra hennes levnadsförhållanden. (Ur "Die andere Welt" nr 5, 1964).

Har Ni några pengar?

Om ni har någon slant över så skicka den till SEKLET, Box 634, Stockholm 1. Postgiro 52999, bankgiro 56-5472. I manuskriptlådan finns massor av god läsning som Red. gärna vill delge en större allmänhet. Arbetsförmåga och en härlig arbetslokal finns, men de ekonomiska resurserna äro för små. Varje nr av SEKLET trycks i 20 000 ex., som så småningom skickas ut.

Utan ekonomiskt understöd blir det svårt för Red. att ensam realisera planen för tidningens utgivning. Om tillräckligt bidrag kunde erhållas under den allra närmaste tiden är utsikterna för fortsatt utgivning mycket goda.

Många donatorer skänker ofta stora summor till sammanslutningar av skilda slag. Varför inte en gång stödde en ensam liten grupp som vill vara obunden, om den arbetar i donatorns anda?

Här klagas inte på offervilja. Sådan finns ännu i hög grad på sina håll. Om en man i hög ålder, som för länge sedan kunnat unna sig ro, arbetar och levererar det ena goda manuskriptet efter det andra eller en, som trots sjukdom och besvär fortfarande hänger med, då skall man inte klaga på vilja. Den finns i hög grad — men inte kontanter i samma grad.

H. B-m

Homeopatiskt husapotek

SEKLET kommer att i en del nr framåt införa artiklar om homeopati samt ock att presentera en del homeopatiska medels egenskaper och verkningssområden, till deras tjänst som vill ha ett oskadligt läkemedel till hands för att vid inträffande sjukdomsfall kunna ge ett passande läkemedel tills läkare binner rådfrågas. Denna gång återger vi en förteckning ur en liten skrift utgiven av Askersunds Tekniska Fabrik betitlad: HOMEOPATISKT HUSAPOTEK.

Aconitum. Allmänt febermedel samt det första medlet vid alla feberaktiga, katarr- och reumatiska åkommor, förenade med hastig puls, törst och torrhet i huden samt stor oro.

Arnica. Huvudmedlet vid skador och sårnader med eller utan blånad eller svullnad, särskilt vid skador, som uppkommit genom yttre våld, såsom fall, stötar, slag, skavning.

Arsenicum alb. Vid blodförgiftning brännande smärtor, stor ångest och oro, hastigt sjunkande kroppskrafter och stark törst. Vid diarréer. Stärkande medel efter sjukdom.

Alumina. Torrhet hos slemhuden, svår förstoppning, blykolik, ryggmärgslidanden.

Antimon. crud. Magmedel, vitt belagd tunga, utsot omväxlande med förstoppning.

Apis mellif. Viktigt medel mot med feber uppträdande sjukdomar i yttre huden och slemhuden, mot inflammationer i ögats yttre vävnad (hornhinnan och bindhuden) jämte ögonlocken, mot ansiktsros, inflammation av halskörtlar, samt ock mot inflammation i äggstockarna.

Aurum. met. Nattliga smärtor i lederna, hysteriska symptom. Svårmod med längtan efter döden och självmordstankar. Hjärtklappning (nervös), blodstigning till huvudet. Passar bäst vid kroniska sjukdomar.

Baptisia tinct. Maginflammation. Häftiga koliksmärtor omkring naveln. Uppsvälld buk med ömhet och smärtor vid tryck. Förstoppning omväxlande med diarré. Dysenteri med häftig kolik. Blodig och illaluktande avföring.

Baryta carb. Skrofulösa sjukdomar. Halsinflammation med ansvällning av halsmandlarna.

Belladonna. Verkar i synnerhet på nervsystemet, hjärnan och ryggmärgen. Den är därför användbar vid febrar och inflammationer där krampstillstånd uppträda. Passar särskilt vid barn- och kvinnosjukdomar. Vid häftiga inflammationer i ögonen, halsen och hjärnan; blodstigning åt huvudet, ofta med yrsel och krampanfall.

Bryonia. Hostbildning. Ombärlig vid reumatiska lidanden, särskilt vid värk i ledgångarna med svullnad och rodnad (reumatisk feber) vid hosta med upphostning, bronchialkatarr, influensa, lunginflammation, brösthinneinflammation, gastrisk- och gallfeber, leverlidanden. Vid ros-utslag och rosfeber. Stor törst samt bättre av vila och stillaliggande.

Calc. carb. Vid bristfällig benbildning. Rakitiska och skrofulösa sjukdomar, i

synnerhet hos barn, med avmagring men med stor buk och god aptit. Fettsot. Benröta. Benförkrökning. Mot kronisk ansvällning och förhårdning av körtlarna. Stark svettning åt huvudet hos barn. Menstruationen för tidig, för ymmig och varar för länge.

Cantharis. Urinen avgår under smärtor, blodig urin, njur- och blåsinflammation.

Carbo veg. Vid kroniska matsmältningsstörningar, i synnerhet om de äro åtföljda av benägenhet för väderspänningar. Vid blödande hemorrojder. Illamående med magupptrivande efter ätande, rivande smärtor i magen och inälvorna med väderspänningar. Carbo veg. är ock i lägpotens (D 1) ett gott medel vid s. k. halsbränna.

Chamomilla. Huvudmedlet vid nervös kinkighet, eller retlighet, i synnerhet hos barn. Vid diarré hos små barn under tandsprickning. Nattliga, reumatiska tandsmärtor efter förkylning. Vid buk-smärtor hos barn. Vid underlivskrämp.

China. Passar i synnerhet vid svaghetsstillstånd i följd av blod- och saftförlust (könsliga utsvävningar, blödningar o. d.) även efter utmattande sjukdomar. Vid alla nervösa lidanden, som hava en bestämd periodisk karaktär. Förlamande svaghet och darrande kraftlöshet, kyla i hela kroppen med stor hetta åt huvudet och rodnad i ansiktet. Riklig och utmattande nattsvett, upplåst mage i synnerhet efter ätande.

Coffea. Ett huvudmedel för nervösa personer av båda könen, vilka lida av blodstigning åt huvudet med överkänslighet hos hörseln och synen. Sömlöshet i följd av nervös överretning. Migrän. Hos hysteriska personer böjelse för att gråta.

Conium mac. Passar bäst för gamla personer, som äro hypokondriska och hysteriska. Verkar huvudsakligen på spinala systemet. Dessutom är det ett kraftigt antidyskrasimedel i skrofulös kachexie. Vid körtelförhårdnader. Ögonlidanden. Långvarig hosta, i synnerhet om natten. Svindel hos äldre personer.

Colocynthis. Gives mot tarmkolik, mot ansikts- och höftsmärtor. Kolik av häftigare slag med smärtor omkring naveln, patienten måste vika sig dubbel, med ibland kväljningar och utsot. Blodupptrivning med häftiga och anfallsvis uppträdande koliksmärtor, som bättra sig vid avgång av väder. Ledsmärtor, i synnerhet i höften (Ichias).

Cuprum. Verkar speciellt på ryggmärgen, rörelsenerverna och nervus vagus. Det är ett av de viktigaste och verksammaste medlen vid alla arter av kramp. Passar särskilt vid nervlidanden, vilka åtföljas av kramp som börjar i

Forts. sid. 3

Forts. fr. föreg. sida

fingrarna och tårna, mot krampdansen, kramp i ansiktsmuskulaturen, epileptiska anfall, mot kikhosta och kramp i röstsprungan, svalgkramp, vadkramp.

Ferrum met. Stor mattighet, allmän svaghet och blodbrist, svindel, nervös huvudvärk och d:o hjärklappning, näsblod. Passar även vid blödande hemorrojder och vid för ymmig menstruation. **Ferrum met.** är ett mycket gott och stärkande medel för unga, svaga och överkänsliga personer, som lida av blodbrist och bleksot, med blek ansiktsfärg men med stor benägenhet för blodstigning till ansiktet vid minsta rörelse, t. ex. att huka sig framåt etc.

Glonoinum. Verkar huvudsakligast på blodcirkulationen, och passar därför bäst för blodfulla personer, som hava anlag för kongestion åt huvudet, lungorna, hjärta och ryggmärg. Specifikum vid dunkande och pulserande huvudvärk, i synnerhet i solvärme. Mot för högt blodtryck.

Graphites. Passar bättre för kroniska än akuta sjukdomar. Utslag hos skrofulösa personer. Vätskande eksem. Såriga utslag i arm- och knäveckan och bakom öronen. Håravfall. Långvarig förstoppning. Menstruationen försenad hos unga flickor.

Hepar sulf. Vid lidande i struphuvudet och luftrören, såsom ansvällning av mandlarna och halskörtlarna, vid halsfluss och halsböld, heshet; vid bölder och variga sår.

Ignatia. Ett nervmedel, huvudsakligen mot hysteri och sorg. Passar särskilt för retliga och nervösa personer med benägenheter för att gråta, i synnerhet kvinnor och barn. Huvudmedel mot följder av inbunden grämlse, bekymmer, inre kränkning, förargelse. Vid kramp, nervsmärtor, mag- och blås-kramp, koliksmärtor vid menstruation, migrän, stor mattighet och trötthet i hela kroppen vid minsta ansträngning, otålig och upprörd.

Ipecacuanha. Vid all kränkning och kvaljningar; äckel för all mat med illamående och kvaljningar; smärtor omkring naveln. Vid vattenartad avföring. Vid frossa med törst och efterföljande svettning. Vid kikhosta, blodhosta och bröstkramp. Vid sjö- och tågsjuka.

Kalmia lat. Verkar huvudsakligast på hjärtat och dess funktion; vid gikt och reumatism, som hoppar från lederna över på hjärtat. Puls och hjärtslag äro långsamma. Hjärtaffektion med domning av vänstra armen eller handen. Väderkolik, som stiger uppåt mot hjärtat.

Lachesis. Verkar på ryggmärgen, hjärtat och blodet, respirations- och urinorganen. Passar för kvinnor under klimakteriet och efter menstruationes upphörande. Svårartade bölder. Epileptisk kramp. Gulsot. Känsla av en knöl i halsen. Inflammation i halsmandlarna. Svårighet att andas, med kvävningssamt. Hjärtkramp med därav följande astma. Mot giftiga insektsstyg.

Lycopodium. Abnorm gasutveckling och väderupprivning. Ständig fullhetskänsla i magen, synnerligast på höger sida. Snuva med gulgrön, frätande flytning. Leverlidande (gallstenar, gulsot). Envis förstoppning.

Mercur. solub. Medel mot snuva, katarr och "halsont". Halsinflammation med svårighet att svälja. Vid smärtor stor benägenhet att svettas, i synnerhet svår nattsvett. Luftrörskatarr med smärtosam hosta och tunnslemmig upphostning. Influensa. Tarmkatarr. Gulsot. Leveransvällning.

Nux vomica. Särskilt passande för personer, som föra ett stillasittande liv och tillika äro nervösa genom själsansträngning. Magmedel efter alkohol- och kaffemissbruk. Taget omedelbart efter en förkylning häver det alla de vanliga följerna av densamma. Passar även vid diarréer, vid hemorrojder, vid huvudvärk i förening med kränkning (gasrisk huvudvärk), vid leverlidande med gulsot. Vid reumatism i ryggen, länderna och korset (s. k. ryggskott). Vid aptitlöshet med uppdriven mage, som smärtar vid yttre tryck. Vid menstruation, som är för tidig och för ymnig: vitfluss.

Phospor. Huvudmedel vid lung- och luftrörlidanden, nattsvett och aftonfeber, förenade med håll och hosta. Vid utmattande och smärtfria diarréer; vid häftig näsblödning.

Pulsatilla. Huvudmedel vid kvinnosjukdomar; allmänt bleksotsmedel; upphörande av regleringen efter förkylning eller vid svår bleksot, menstruationsplågor; krämpor under grostesstiden; magkramp efter fet mat. Vid diarréer, påkomna nattetid och med plågor.

Rhus toxicodendron. Huvudmedel vid kroniska, reumatiska lidanden, som uppstått vid köld eller fuktighet. Vid försträckningar, förlyftningar och vrickningar. Vid utslag och ros. Vid kronisk morgondiarré, utsot efter våt förkylning. Vid domning och förlamning (sönderslagenhetskänsla i armar och ben) Den reumatism, för vilken Rhus passar, förbättras vid fortsatt rörelse, men försämrar i sängvärme och vila.

Sepia. Passar bäst för kvinnliga personer med milt, saktmodigt temperament och gulaktig ansiktshy, i synnerhet under klimakteriska året. Mot hysteri, migrän och nervvärk. Kräkhuvudvärk. Frätande flytning.

Spongia. Detta medel liknar Jodum i sina verkningar, men förtjänar dock företräde vid luftrörskatarr, struma och vid akut struphuvudskatarr hos barn. Verkar i synnerhet på andningsorganen och körtlarna. Därför struphuvuds- och luftrörsmedel. Hosta, heshet, astma, struma.

Sulfur. Detta är homeopatiens huvudmedel vid kroniska sjukdomar, då kroppen ej förmår reagera för ett annat väl valt och uppenbart passande medel. Dess verkan vid behandling av hudsjukdomar, särskilt vid torra utslag, är så påfallande, att det vid dylika sjukdomar förklaras specifikt. Dessutom kan man säga om Sulfur, att det har en så utvidgad verkningsfär som intet annat medel i homeopatin. Det är icke blott det sammaste medlet i ett stort antal akuta sjukdomar, utan också nära oundgängligt i alla långvariga, hårdnackade kroniska sjukdomar i det att det med fördel kan givas som mellanmedel då och då för att göra organismen mottaglig för andra läkemedel. Användes därför som allmänt blodrenerande medel. Vid exem och hudutslag i alla former. Allmänt skroffmedel.

Vallpojken, som blev språkman och missionär

I ett fattigt hem i Silleruds församling i Värmland föddes den 17 september 1802 en gosse, som skulle komma att få en förunderlig levnadsbana. Denne gosse blev med tiden känd under namnet Peter Fjellstedt.

Under sina barnår tjänstgjorde han som vallpojke under svåra förhållanden. Brist på både föda och kläder var vanligt på den tiden, vilket också gossen Peter fick prova på. Hans begåvning kunde dock icke undertryckas. Han måste studera. Vid 17 års ålder kom han till Karlstads läroverk. Efter fyra år tog han studenten i Lund. Där studerade han teologi, blev prästvigd i Karlstad 1828. Året därpå kom han i den engelska kyrkans tjänst.

Som förberedelse till missionstjänst vistades han där ett halvår för studiet av österländska språk. Så långt hade han redan då hunnit, att han kallades till missionsläroverket i Basel såsom lärare i hebreiska, grekiska och exegetik (bibeltolkning). Hans språkförmåga kom under hans arbete på missionsområdet att tas i anspråk på mångahanda sätt, så att han hade predikat på 12 språk, som han kunde tala.

Dessutom kunde han skriva 4 språk samt förstå att läsa ytterligare 14. D.v.s. han var hemmastadd i ett trettiotal språk. En student frågade honom en gång: "Hur många språk är det, som farbror kan riktigt?" Fjellstedt svarade: "Jag kan inget språk riktigt, jag, inte". Ett utmärkande drag i Fjellstedts karaktär var hans saklighet och ödmjukhet.

Som missionär tjänstgjorde han först som lärare vid ett prästseminarium för infödda i Indien. Därvid användes tamuliska, på vilket språk han vid den tiden predikade. Men efter fyra år måste denna verksamhet avbrytas, då han inte tålde klimatet utan insjuknade.

Fjellstedt återvände nu till England men utsändes snart därifrån till Turkiet, som blev hans egentliga verksamhetsområde under några år. Han utförde där ett stort arbete genom utgivning av böcker och revision av den turkiska bibelöversättningen.

SEKLET 1964

Här kommer nu SEKLET nr 4 1963. Att dateringen blir sådan beror dels på viljan att i någon mån fullfölja det som utlovats, dels ock är det en historia mellan postverket och tidningen. Nästa nr blir nr 1 1964.

Trots att det är sent på året kan det lyckas oss att ge ut 4 nr innan årets slut, visserligen under förutsättning att penningbekymren inte blir alltför hårda. Men nr 4 blir det i alla fall med tiden.

Ett inbetalningskort medföljer detta nr till alla som får det. Några ha varit optimister och redan insänt sin avgift. Vi tacka för vänligheten och hoppas att Ni själva kommer ihåg att pengarna äro inbetalda. Det skulle bli alldeles för arbetsamt att plocka ur avierna till dem.

I nästa nr eller nr 2 kommer problemet cancer att belysas från olika håll.

Med vänlig hälsning
RED.

Fjellstedts verksamhet blev härefter, att i baselinstitutets tjänst hålla föredrag i olika europeiska länder. Under åren 1846—56 tjänstgjorde han inom missionssällskapet i Lund, redigerade "Lunds Missionstidning" och "Bibelvännen".

En kommentar skrev han till hela Bibeln, av uppbygglig natur, som var allmänt känd inom den tidens väckelse-rörelser. Hans mest kända verk för eftervärlden är "Fjellstedtska skolan", som från Stockholm flyttades till Uppsala 1859. Åt denna skola ägnade han sin mesta tid under de sista åren av sin levnad. Han dog 1881. — Från denna skola ha många präster utgått, och det i allmänhet sådana som varit väl skickade för kallet.

Pedagogik

"Giv mig de sju första åren av en människas liv, så få de andra taga resten", har en pedagog yttrat med icke ringa överdrift. Men vilken sanning gömmer sig ej däri!

Det vore någonting att lära för vår tids pedagoger, som inte har annat att ge barnen än innehållslösa, ofta busaktiga berättelser, där det gäller att framför allt undvika personliga, moraliska, andliga påverkningar.

Släkterna har växt upp under olika påverkningar. För tusen år sedan var vargen och björnen makter, som gävo intryck hos barnen. Minnet av släktfejden levde väl kvar. Kampen för livsuppehållet, beroendet av naturens skiftningar, allt sådant skapade fasta intryck i själen för hela livet. — Andra tider kommo med större livsbildningar. Krig och örlig mellan folken. Men också motsatta krafter, nya moraliska och religiösa idéer, en själisk kamp mellan gott och ont som aldrig förr.

Och så kom den bokliga kunskapen, konsten att kunna läsa. Det blev uppföstran vid katekes och husförhör, där religiösa idéer brottas med grova vanor, naturliga själviska benägenheter. Släkten växa upp med kristna ord och idéer inväxta från barndomen. — Men det växer fram nya, ofta motsatta idéer.

Människosläktet är halt som ålen, smidigt som ormen, och som ormen byter det skinn. Hudömsningen är en svår tid för ormen, så för människan. Det blir en vidlyftig procedur att krypa ur det gamla och införliva sig själv med det nya. Ena gången att ikläda sig harnesk och andra gången munkkåpan, eller narrkåpan eller inbillningens mask påminnande om "kejsaren av Portugallien". Ehuru mindre naiv och utan dennes ömsinhet. Kanske en annan gång iklädd "kejsarens nya kläder". Man kan ju leta reda på de olika dräkterna under olika historiska skeden och förhållanden. Och så må vi påminna om templet i det gamla Grekland, över vars port det stod skrivet "Gnoti seavton" — känn dig själv!

Det är en stor, pedagogisk vishet. Aldrig har det funnits så väldiga barn- och folkuppföstringsmedel som nu: läskunnighet, tidningspress, bokflod över folken, radio och TV. Nu ha folkpedagogerna resurser!

V. V.

Känslighet för strålning

Ovan angivna känslighet kallas också med ett grekiskt namn för "radiesthesi". Jag har just läst en skrift om detta ämne i en engelsk skrift. "Radiesthesia and the Use of the pendulum" av F. D. Archdale. Erhålls från förlag Mrs M. Archdale, 3 Wayside Road, Southburne, Dourmouth, England.

Denna lilla skrift har inom en kort tid gått ut i tre upplagor, ehuru flera andra skrifter finnas över samma ämne på samma språk. Användningen av pendeln har sin grund i känslighet för strålningen. Det finns personer, som ha så stor känslighet, att de utan förmedling av slagruta eller pendel känna såväl vattenådror som ock andra föremål. Så t. ex. hade jag med pendeln sökt reda på en vattenåder. En man, som var känd som vattensökare, kom in i det rum, där jag funnit ådern. Han kände den omedelbart så starkt, att han fick muskelryckningar i hela kroppen, "som en spratteltgubbe".

Författaren till ovan nämnda bok berättar följande: "Det finns personer, som ha direkt känning av vatten utan användandet av något instrument. Sådant förekommer med säkerhet i Indien, och jag har nyss läst om en ung man i Sydafrika, som äger förmågan att se vatten, guld eller kol, som om de i själva verket funnes på ytan och han var förvånad, när han kom underfund med, att inte andra också hade samma gåva".

I den lilla skrift jag här redogör för, finner man en hel mängd värdefulla saker om pendling. Författaren, som varit militär, kom under kriget i Beröring med radiesthesien i Italien, där en skicklig pendelforskare gav honom undervisning och anvisning på litteratur. Därefter läste han flera skrifter av både italienska och franska författare.

På dessa språk fann han nämligen en rikhaltig litteratur. Man får t. o. m. läsa följande, som bör vara rätt så betydelsefullt för oss svenskar att läsa: "Sen den första upplagan gavs ut, har jag hört om ett stort antal läkare, som använda pendeln beträffande ordination av homeopatisk medicin och som säga, att de använda pendeln för diagnos och val av medicin, så att de ej kunna förstå, hur de nånsin kunde reda sig utan denna metod. Detaljer av metoden kan man finna i "Health and the Pendulum" av W. V. Wethered (kan erhållas från nämnda förlag).

Jag tillåter mig ännu ett citat från ifrågavarande skrift: "Det råder inget tvivel om, att läkaryrket synnerligast i Frankrike och Italien har under de sista tjugu åren gjort betydande framsteg beträffande den medicinska radiesthesien. De franska prästerna voro pionjärer och vi ha dem att tacka för en del av de bästa böckerna om saken, men den har övergått till den medicinska fakulteten och numera finns många skrifter av franska läkare liksom också av vetenskapsmän".

Inför sådana uttalanden tror jag vi ha rätt att påminna om att Seklet under många år kämpat en ganska ojämn kamp mot okunnighet, översitteri, dumhet och fördom på såväl detta som andra områden och därför borde Seklet

ges förmåga att fortsätta, då här i vårt land all möjlig vetenskaplig högfärd och ovilja att undersöka och forska söker att förkväva allt, som inte är g r o v t materialistiskt. Vad strålningskänsligheten beträffar, så är den en rent naturlig gåva, men den är ojämnt fördelad alldeles som t. ex. musiken. Men jag tror inte att det skulle falla någon omusikalisk människa in att förneka andras naturgåva i det fallet.

En sak med avseende på det citat, som anförts ovan, så anser författaren, att det är franska präster, som först framfört pendelforskningen. Där bör man kanske lämna lite närmare upplysningar. Saken är känd sedan tusentals år och har aldrig varit helt bortglömd. På 1600-talet fanns den i Tyskland. Goethe kände till den på sin tid liksom flera andra i Tyskland. Under början av 1800-talet hade en person Bähr forskat och skrivit om den.

En fransk konstnär Desbarolles hade från Bähr lärt sig konsten och utövade den redan på 1860-talet förutom att han var jämte Michon pionjär med avseende på grafologi samt även handtydning, frenologi, och astrologi, en trollkarl i Paris på den tiden. Sedan mitten av förra århundradet har pendelforskningen mycket allmänt förekommit såväl i Tyskland som i Frankrike och i Schweiz. Av mer än trettio skrifter, som jag läst, ha 2 varit franska, 3 engelska, 2 svenska, 1 dansk. De övriga mer än 20 tyska. Här kunde ju återges en lång historia, men jag skall inskränka mig till att berätta om mitt första möte med pendeln.

En bonde i 40-årsåldern kom in till mig, tog upp ett tagelsnöre ur fickan, och i snöret satt en täljstensbit fastknuten. Så började han att gå omkring i rummet och säga: "Jag skall undersöka om det går någon vattenåder här: "Ja, han fann ådran där den gick. Jag hade förut funnit den med slagrutan. — Han kom igen dagen därpå, lade en fläskbit på golvet, pendlade över den och sade: "Det är gift i den här. Pigan tänker att förgifta ihjäl mig". — Nästa dag kom han åter och hade med sig en yxa, som han ville, att jag skulle ta hand om.

Han tog denna gång en penna, som låg på bordet och lyssnade efter vad rösten i pennan befallde honom att göra. Nu förstod jag, att det var något fel på honom. Dagen därpå bröt vansinnet ut. Han blev våldsam och måste omhändertagas. — Förklaringen av hela saken är intressant. Det har i bygderna funnits sen gamla tider vissa hemliga saker, där den som fått sig saken anförtrodd, skulle överlämna kunskapen till någon annan, då han kände livets slut nalkas.

En sådan hemlighet hade t. ex. formulär för blodstanning varit. Så var det nu med pendeln. Det måtte ha varit en mycket sällsynt hemlighet, eftersom detta är det enda fall, som jag känner. Mannen kände, att han skulle bli sjuk. Därför överlämnade han gåvan till mig, ehuru han i sin förivring gjorde det på ett egendomligt sätt. Yxan överlämnade han, emedan han kände, att han kunde bli våldsam och kunde komma att an-

vända den, troligen i första rummet mot pigan.

Han hade fått tuberkulos på hjärnan. Det var hans bakomliggande sjukdom. Var tuberkulosen var belägen, kan ock sägas enligt frenologien, nämligen över örat (en läkare, Hollander, i London, som använde sig av frenologiska indikationer vid hjärnoperationer, öppnade hjärnskålen över örat på en gosse, som var våldsam och ursinnig, fann där leverad blod, skrapade bort detta och gossen blev frisk).

Men — hur skall man kunna förklara känsligheten för strålning? Jag vill här erinra om ett fall, som ger oss en viss inblick i och förklaring över en del företeelser och möjligheter.

Vi ha kanske hört talas om eller läst om holländaren P e t e r H u r k o s, som genom ett fall på huvudet blev klarseende, d. v. s. han fick förmågan att uppfatta strålningen eller vågor av eterisk natur, som gingo ut från människor och föremål. Vad som skedde med honom i särdeles hög grad, sker i mindre grad på något liknande sätt beträffande förmedlingen genom pendeln, varigenom förbindelse sker mellan människans nervsystem och vågor från det föremål, som pendlas. Vi ha här att ta hänsyn till solflätans förmåga av förbindelser mellan det materiella och det eteriska livet samt därjämte h y p o f y s e n s uppgift, som enligt klärvoajantas uppgifter i Indien utgör sambandet mellan vårt lekamliga och eteriska väsende. Samma mening finna vi hos filosofen Cartesius. Hypofysen skulle alltså ombesörja klärvoajansens gåva.

Således, när Hurkos föll på huvudet, så skedde en förändring i hypofysen, varigenom etervibrationer (undermedvetandet) och dagsmedvetandet erhöles en förbindelse med varandra, som i normalt tillstånd sällan förekommer. Här finns rum för hypoteser och forskningar, kanske förklaringar över dunkla psykiska företeelser.

V. Vallberg

Utvecklingsläran

Bland de mest omdiskuterade, omstridda, betvivlade och bejakade läror och åsikter är den, som står angiven på rubriken härövan. Som allra första anmärkning vill jag erinra om, att utvecklingstanken omfattar en mängd variationer och olika utgångspunkter och slutmål. Vi behöva inte alls stänga ordet inne i den darwinistiska formeln. För övrigt: Har Darwinismen en strängt begränsad form? Då jag här i korthet upptar frågan, så tänker jag behandla saken "annorlunda", d. v. s. låta olika tankelinjer och föreställningar tala.

Den äldsta utvecklingsläran finner jag i Mos. 1 kap. Denna skapelseberättelse har varit utsatt för tre olika uppfattningar: den ena har fattat berättelsen som ett inspirerat återgivande av hur Gud någon gång i tidens begynnelse inom "sex dagar" frambragte himmel och jord, den andra har ansett den som primitiva fantasier hos folk på ett lågt utvecklingsstadium; den tredje har däri sett en allegorisk framställning av vad som skett på ett för oss blott annat sätt.

Den senaste uppfattningen gömmer i sig, om man fullföljer tänkandet, en djup och underbar iakttagelse av skapelsens uppbyggnad och utveckling. Det var inga "ovetenskapliga" män, som gjorde dessa iakttagelser. De hade genomskådat och genomtänkt just det, som vi nu kalla utvecklingsläran och som i Bibeln kallas "Skapelseberättelsen".

Utvecklingstanken återfinna vi på många andra håll i det mänskliga tänkandets historia. Jag kan särskilt nämna Herder och Schiller på 1700-talet. Men när det blir tal om utvecklingsläran, så avses i allmänhet den darwinska formen, D a r w i n i s m e n. Vad som menas med detta ord är dock inte entydigt. Jag urskiljer tre typer: Den inom vetenskapen allmänt antagna, den vulgariserade, profanerade, vanställda formen samt den av Darwins kusin, Alfred Wallace, reformerade formen.

Utvecklingslärans utgångspunkt skulle ju vara l i v e t s u p p k o m s t. Vi må här erinra om, att prof. Arrhenius hade hypoteser därom, som utgjorde den väsentligaste grundvalen för hans erhållande av Nobelpriset. Han menade, att livet på jorden hade kommit på något sätt från andra himlakroppar till jorden som livsfrön och ur dessa hade livet utvecklats vidare. Den hypotesen var om det gäller att förklara livets u p p k o m s t, lika med noll.

Vi skola se även andra försök. För 55 år sedan fann jag en bok av en fransk vetenskapsman, Figuier, som tänkte sig utvecklingen så, att en första livsgnista kommit in i det materiella cellivet och sedan vid dessa cellers död övergått till andra celler. Så hade livet utvecklats sig till allt högre former — således en slags själavandringslära.

Vi komma här nära den hinduiska tron, som var grundläggningen även av Budhismen. För Buddha var uppgiften hur man skulle bli befriad från omfödelsen till denna sorgliga värld. För honom blev lösningen avhållsamhet från varje begärelse, längtan och fasthållande vid detta liv och denna värld, en befrielse genom personligt utslocknande i Nirvana. Enligt den tro, i vilken Buddha var uppfostrad, så skulle han före denna tillvaro ha genomgått hundratals inkarnationer: 58 gånger skulle han ha haft kunglig ställning, men även i en mängd djur skulle han ha ingått, i 18 apor, 4 hästar, 4 ormar, 3 ödor, 2 fiskar o. s. v. Så var s j ä l a v a n d r i n g s l ä r a n. En annan är r e i n k a r n a t i o n s l ä r a n (omfödelseläran). Enligt denna som även ansetts som en "lag", omfödes människan, d. v. s. alla människor, hit såsom människa den ena gången efter den andra, varvid livet gestaltar sig enligt "karmalagen". Denna tro är mycket omfattad i vår tid. Detta är ju också en art av utvecklingslära.

Sålunda söker människan på olika vägar och med hypoteser, spekulationer lösa livets svåraste gåtor, och gåtornas gåta är livet självt samt dess högsta form i människan. Men under allt går en längtan, en förhoppning på något bättre, som Schiller så klart uttrycker i sin sköna dikt "Hoffnung": "Im Herzen kündet es laut sich an: Zu was besserm sind wir geboren" (I hjärtat talar så klar en röst: Till ett bättre liv är vi födda).

V. Vallberg

” I vårt land är det knappast några, som behöva svälta. Vårt sociala västånd under kanske mer än en generation och vårt välordnade samhälle har den förmånlige ställningen att kunna förse allas behov, vilket är kanske nära nog enastående”. Detta är uttryck för ett ganska allmänt tänkesätt hos oss.

Det är också i det enskilda livet en stor omtanke om var och en med avseende på födan. Föräldrar ha ofta en minutiös omtanke, att barnen ska vara mätta. Jag minns särskilt hur jag under mina många vandringsår i denna världen iakttagit hur i bättre situerade bondgårdar det ofta förekommit, att om inte barnen ha magen fullproppad från morgon till kväll, så är det så bedrövligt, som om barnen vore färdiga att svälta ihjäl. Jag minns en skolkamrat på läroverket från ett sådant hem, skinande blank och rund. Han fick av kamraterna binamnet ”Sötmjölksosten”.

Men jag minns också en annan typ, statdrängsbarn, magra, seniga, härdade. Där fanns undernäring. Jag hade som bänkkamrat en soldatson. Han hade nära halvmilen till skolan och hade somliga dagar ingen matsäck med sig, varför jag delade min. Efter många år möttes vi i en annan trakt och mönstrade till beväring. Han kom tydligen ihåg välgärningen och ville återgälda den ur en flaska brännvin. Då jag anmärkte att vi på läroverket inte fick använda brännvin, så svarade han med stark reaktion: ”Det kan väl ingen hindra en ifrån att ta sej en sup!”

De levde igenom och blevo sega, en och annan stark. — På herrgårdarna i Södermanland voro inspektorerne från Skåne. En sådan var känd för sin styrka. Han tyckte att drängarna voro svaga och buro sig fumligt åt. Så visade han hur en säck skulle tas, detta för att visa även sin egen styrka. Då steg en statdräng fram och tog två säckar. Något förvånad utbrast inspektoren: ”Den där, han är starkare, han än jag”.

Det kunde bli uthålligt, härdat folk, som hade prövat nödår och vissa tider undernäring. Det var ingen välfödd här, som Karl X Gustaf förde i ilmarscher från Polen, då danskarna förklarar krig och brutit in i Holstein; men den marscherade 8 mil i dygnet med gevär och packning. Finns det någon här nu, som kan göra det efter? Ingen välfödd här i alla händelser.

Men — hos oss är det ju ingen fara för undernäring? Om man så menar, så behöver allmänheten ”upplysning”. Det ordet känner vi kanske igen? Vill man ha upplysning och har man tillfälle att få den? Det är ju tidningspress, radio, TV, som är upplysningscentralerna. Nu förhåller det sig verkligen så, att nutidens människor, även i vårt land, lider av undernäring. De ha sämre mat än man hade under gamla tider, då man hade knappt om den. Nutidsmänniskan är undernärmd hur mycket hon än må äta. Här skall jag försöka att lämna en klar, lättbegriplig redogörelse.

En åker i rätt bördigt tillstånd bör åtminstone teoretiskt äga minst 80 kemiska beståndsdelar även i organisk form inblandade i humus (mylla). Nu kan man troligen ha rätt att något pruta på kravet utan att katastrof behöver befaras, men mycket kan ej prutas.

Förefinnes i åkern en fördelning av de medel växten behöver i alldeles onormala proportioner, då blir följden den, att växten genom de kemiska potenser, som äro övertaliga, drar åt sig de svagare så långt det går för att åstadkomma rätta proportioner. Vi fullfölja slutsatsen av detta. De s. k. spårämnen, särskilt vissa av dem, bli så långt det går utsugna ur jorden på grund av det gödslingssystem, som nu användes. Ingen ersättning sker. De växter, som framkallas ur sådan jord, äro undernärda. När det gått tillräckligt långt, så mogna de inte ens.

Genom denna svältfödda gröda uppfostras endast svältfödda människor och djur, varelser med brist på spårämnen och auxoner. Dessa brister ge sig tillkänna på olika sätt, främst såsom nervösa symptom, svag psykisk jämvikt, föga motstånd mot ”förkylningar”.

Det synes oss egendomligt, så länge vi inte fått upplysning om naturens processer, att även en del rent giftiga ämnen måste förefinnas i åkerjorden, t. o. m. arsenik, för att denna skall kunna ge fullgod föda. Men då finns dessa ämnen i så ringa mängd och i så beskaffad form att de ej verka som gifter.

Ett sådant ämne är t. ex. Fluor, ett starkt gift med svåra verkningar i organisk form och tillräcklig mängd, men som spårämne måste det vara oombärligt, eftersom det förekommer i hud,

ring, riksdag och tillsatta kommittéer gång på gång få till uppgift att utreda hur man skall bära sig åt för att få bättre potatis — alla vet det!

Vi ha sålunda sett att orsakerna till undernäring i vissa högst betydelsefulla avseenden är felbehandlad jord. I boken ”Djävulsdansen” kan man få kännedom om saken mera ingående liksom även om andra abnormiteter (Litteraturförlaget).

Det finns emellertid även andra orsaker till undernäring. Hur är det t. ex. med spisbrödet? Vi ha fått ”annorlunda” bröd ett par gånger. Varför gjorde man den agitationen och den frasen? Var det för att suggerera allmänheten att brödet skulle bli bättre — ”allmänheten” är som bekant lättsuggerad.

Förändringen tycks ha sin förnämsta grund i gräddningen. Enligt gammal beprövad metod skall brödet gräddas långsamt vid måttlig värme på stenhällar eller murstenshällar. Hur sker den nu? Under hög värme i stora ugnar på stålskivor. Detta går fort! Även brödet måste genomgå processen av stress i den allmänna samhällsfarten. Inte underligt, om folk som näres av detta halvbrända bröd, kommer att lida av nervösa symptom, detta bröd, där det ömtåliga dextrinet (stärkelseämnena) förvandlats till det hårda, hornartade skikt, som håller tillsammans det genom ångan i den höga värmen uppösta brödet! Hur

till det ”förlovade” landet, där ”Vetenskapen” iordningsställer mänsklighetens framtid!

Här skulle jag önska fortsätta och återgiva innehållet i fyra böcker: Den ovan nämnda ”Vårt dagliga gift”. Den långt mer givande ”Tyst vår”, den så mycket mer avslöjande ”Djävulsdansen”. Ingen tidning har vågat nämna ett ord om denna, där t. o. m. den vetenskapliga förgiftningen även på hälsolivets område tas i skärskådande. Grundligare in i sakerna går dock Schwabs bok ”Djävulens kök”. Att utge den på svenska skulle vara omöjligt. Den blev åtalad av sockerbolagen, därför att dess uppgifter kunde göra avbräck i deras hantering.

Men man tycks ha hunnit så långt i förvirringen att det nuvarande släktet har glömt hur riktig, frisk, oförfalskad föda smakar och är till sin beskaffenhet. Här må erinras om bara en sak: Allehanda slags frukter, såsom russin, dadlar, fikon, plommon, är övergjutna med paraffin. Vad är paraffin? Olja av samma härstamning som stearin, d. v. s. från kemiska oljor, stenkolstjära o. d.

Från det ursprunget härledas allehanda färgämnen, smakämnen, tillsatser i allehanda medel, mediciner som förtäras av människor. Det bör falla av sig självt, att det inte kan vara förmånligt att permanenta tarmarna och njurarna med paraffin. Det klagas att inte våra jordbrukare bli av med sina produkter, särskilt smör och ost. Därför måste man lägga igen en del överflödig jord. Men den saken vore ju lätt avhjälpt: Tillverka ärligt oblandat smör och ost med uteslutande av en mängd nästan värdelösa eller i vissa fall med gifter uppbländade oljor (bomolja t. ex.) Och förkorta armarna mellan bönderna och allmänheten, så behöver man ej oupphörligt höja livsmedelspriserna.

Sedan föregående skrevs har jag läst en bok av internationellt mått: ”Gränser för vår tillvaro” av GEORG BORGSTRÖM. LTs Förlag, 275 sid. H. 24 kr. — Frågas: Skall även detta sakkunniga väckelserop ljuda för döva öron hos den inför bräddjupet balanserande mänskligheten?

Den blir aldrig frågan: Hur ska vi lämna allmänheten hälsosam och närande föda? Centralfrågan i allt heter: Hur ska vi få högsta förtjänsten? — Det måste snart bli ett räfst- och rättarting på livsmedelsfronten!

Vart bär det iväg med all den onaturlighet, som följer med vår tids ”utveckling”? — Vid århundradets början hade en statistiker räknat ut, att inom 50 år skulle det finnas endast två slags människor, sjuka och sjukvårdare. En annan hade vid samma tid räknat ut, att om 200 år skulle alla vara vansinniga. Utvecklingen har tydligen inte följt statistikens anvisningar, eller vad som tycks troligare, de hade haft för litet material att räkna med (från Amerika). Det kan också komma hämningar, som fördröja utvecklingen. Man måste således alltid förutsätta ett ”om”. Kommer inte detta ”om”, så voro beräkningarna riktiga utom med avseende på hastigheten. Nu är frågan: kommer någon kraft, i detta fall ett ingripande av människorna själva, att ändra riktningen från undergången till räddningen och livet?

Forts. sid. 6

Undernäring

naglar, hjärna, tänder. Brist på J o d åstadkommer struma. Brist på K o b o l t åstadkommer blodsjukdom.

K o p p a r s a l t är nödvändigt för livsprocesserna i en lösning av 1:6—10 millioner, d. v. s. i homeopatisk spädning. I större mängd är kopparsaltet såsom kopparvitriol ett särdeles lömskt och farligt gift, som besprutat i tillräcklig mängd på t. ex. päronträd kan medföra dödliga krampor hos dem, som äter sådan frukt. Hur ofta förgiftningar förekommer från nämnda besprutningar kan ingen kontrollera, därför att orsakerna till symptomen sällan äro förstådda.

Koppar som spårämne är nödvändigt för fullvärdiga växter samt hos människan för levern. — Schauburger har förordat kopparplogen (se t. ex. Aloys Kokaly, Der goldene Pflug. 60 Proc. Mehrertrag in Feld und Garten. Entgiftung der Kunstdüngerböden. Bodengesundung durch Spurelemente. Rolf Koch, Meggen-Luzern, Höfli, Adligenswilerstrasse).

För 40—50 år sen hörde jag ofta vid föredrag: ”Ljus över landet! Det är det vi behöva”. Det var ju ett sant ord, men det är mera sant nu. Varenda människa borde förstå, att den dåliga potatisen beror därpå, att den växer i onormal jord. Så snart som den stora allmänheten fått detta klart så behöver inte rege-

mycket näring kan kroppen tillgodogöra sig ur detta bröd, bakat av undermålig säd, förmald i stresskvarnar mellan järnvalsar. ”Berikat” med onormala tillsatser, halvförbränt på stålskivor?

Här må var och en försöka att tänka själv, särskilt utforska, om vad som här skrivits överensstämmer med verkligheten, om det finns något att ta ifrån eller något att lägga till. Men lita inte för säkert på ”experterna”. Vem bör inte själv bli forskare i vår tid! Vi behöva även sådana, som inte få tiotusentals kronor som bidrag utan även sådana, som förutom smädelsen att vara kättare även själva bekosta forskningen. Alla tider behöva kättare, i synnerhet vår.

Finns det nu någon föda i den allmänna handeln, som är naturbehandlad? De som nu växa upp ha knappast sett eller smakat ost t. ex., som är behandlad enligt naturens sätt utan tillsatser av oljor, färgämnen, olika ingredienser för att behålla den i viss form (det torde väl ej kunna växa ostmask i den moderna osten). Jag har just läst en bok från Amerika, ”Our dayly Poison” (Vårt dagliga Gift). Där påstås att man använder glycerin i somlig mat. Är detta sant?

Är det fullt näringsvärde i den ”förgiftade” burkmaten? ”Förgiftade”? Låt oss för denna gång stanna inför porten

I dikten "Stavkarlen" låter B. E. MALMSTRÖM den ensamme tiggaren klaga sin nöd i följande ord:

Är intet hjärta öppet? Är ingen ande varm?
Ack jo, men mest jag klaga må däröver,
att ingen vet,
att tiggarns själ kan även vara arm,
att det är ofta den, som mest behöver ...
Ej vet man rätt, vad fattigmannen lider.

Det var i allmänhet inte sympatiska personer, de gamla tiggarna, som jag minns från förra århundradet och början av detta. Men där framträdde stundom bland dem en verklig ädling. Jag minns en profetgestalt, som ödet gjort till vandringsman, en, som besökte endast de gårdar, där han såg en stjärna vid ingången.

Människosläktet är en samling tiggare, ofta nog en uppblåst skara, där många påminna om de själstyper, som man stundom finner i sinnessjukhusen, stortyper, kejsare, kungar, drottningar, frälsare, uppklädda fattighjon, utmagrade, i inbillningen övergödda.

I denna brokiga skara finnas alla typer, men alla är de, även om somliga i sin högfärd ej vilja erkänna det, i tiggarstadiet psykiskt sett. Nu finns det en psykisk vetenskap och en andlig lära, som har som botemedel att undantränga medvetandet om det sjuka tillståndet. Den metoden användes både beträffande kroppslig och andlig sjukdom — sjukdom är bara inbillning. Alltså kan man bli både sjukdomsfri och syndfri genom frigörelse från inbillningen!

En tuberkulös kvinna i det sista stadiet blev botad av en sådan profet, tvingades att stiga upp och sätta sig utanför stugan — hon var ju botad genom "tron", och nu måste hon visa det — efter några timmar döden.

Jag minns en av mina skolkamrater. Ett par år efter vår skilsmässa från skolan var han fritänkarprofet, en lärdom gentemot mig som ännu var bara skolpojke. Snart låg han döende i lung-sot, ville träffa kristna, hindrades av fritänkarbröder, som vaktade dag och natt tills han dog. Så arm var hans själ, en tiggare hade han hela tiden varit inom sig, även då han var fritänkarprofet!

Det går inte att suggerera bort själens hunger hur länge som helst. Det går ej att mätta människans hungrande själ med sociala fraser och politiska schabloner eller med religiös eller psykisk suggestion utan personligt innehåll till nytt liv.

Vår lekamliga föda är i allmänhet urlakad, ensidig från sitt första ursprung, därtill förgiftad, förfalskad genom tillsatser av smakämnen och färgämnen m. m. Varför skulle inte samma företeelse ligga jämsides även på den psykiska och den andliga linjen?

Finns det någon sådan linje? Den finns och det går ej att förkväva den, även om man söker att ljuga bort den med aldrig så konstlade psykologiska fraser. Att beröva barnen och läsekretsen födan för deras religiösa behov och anlag är ett själamord, där, för att tala med Sanningens Furste, det ordet gäller: "Honom vore det bättre att en kvarn-

sten vore bunden vid hans hals och han sänktes ner i havets djup".

Skulle väl det släkte, som nu växer upp i skola och hem, vara utan religiös hunger? Ett sådant släkte har aldrig växt upp på denna jord. Men — är detta vårt släkte svältfött?

Vi ha ju kyrkor t. o. m. i överflöd! Vi ha i skolorna "religionsundervisning". Om vi skulle som hastigast göra en överblick över den tid, som ligger närmast bakom oss! Jag kommer därvid att tänka på en skrift av E. J. EKMAN, en komminister, som tog avsked som präst, gick över till Missionsförbundet, kom i opposition till Waldenström om de eviga straffen, skrev "Den inre missionens historia", ett verk på mer än 800 sidor med idel berättelser från skilda håll om enstaka väckelser, personer och religiösa möten.

Man skulle kunna tro, att här hade skett en bestående omskapelse av det svenska folket, här hade man äntligen fått den sanna, verkliga kristendomen, som förut varit nästan okänd i vårt land. Kyrkan hade varit endast en död form, som reagerats av "de ogudaktiga prästerna" (i min ungdom var detta ett allmänt gängse epitet i nästan hela landet). — Från somliga av dessa präster hade den omfattande väckelsen utgått.

Folket skulle alltså ha varit undernärd inom den kyrkliga formen av kristendom? Förhöll det sig så? Man kan svara antingen ja eller nej, om man vill vara ensidig. Eller man kan svara så: Kyrkan hade en viss form. Denna form hade varat ett par hundra år, en form, som trots sina brister passat för den tiden och tillhörde den tidens åtminstone i huvudsak oundvikliga struktur. Men i denna form låg också en styrka, som aldrig haft sin like. Denna styrka var religiös endrätt, samförstånd, gemenskap i såväl det enskilda som det offentliga livet. Den sammanhållande kraften var kyrkan med dess gudstjänster, kyrkliga bruk och framför allt h u s f ö r h ö r e n. Husförhören voro vårt skolväsende. De bragte folket i bygderna till religiös samhörighet. Det centrala i den allmänna läskunnigheten, i Sverige före alla andra trakter, blev kristendoms-kunskap. Allt gjutet i denna världens ofullkomliga former av ofullkomliga människor.

Var då allt detta "ogudaktighet" och döda former? Husförhören ha beljugits och förtalats ända därhän att de skulle ha urartat till suporgier. Detta är totalt lögn. Om sådant någon gång förekommit, så har det skett efteråt, sedan husförhören slutat. Jag känner ej till att det skett, ehuru jag levat nära inpå och delvis under husförhörens tid och själv hållit minst 150 husförhör och haft intresse av att undersöka dem och deras verksamhet.

Med det allmänna skolväsendet upphörde en del av husförhörens uppgift och de dogo så småningom bort på den ena trakten efter den andra. Kristendoms-kunskapen hade med skolväsendet övergått till detta från husförhören.

Den egentliga läroboken i kristendom var K a t e k e s e n. Denna bok var utsatt för både skämt och hat, men på samma gång vördnad och respekt — allsammans berättigat. Den var en professorsbok. Hade en professor förstånd

att skriva en bok för barn i alla åldrar och former av begåvning? Att inte denna bok ändrades och anpassades efter ny skolform m. m., det var en svår underlåtenhetssynd hos biskopar, skolmän och präster vid början av detta århundrade.

Så fick Verner Rydén ett gynnsamt språngbräde för uteslutning av egentlig kristendomsundervisning i skolorna, synnerligast som han även i bibliska historien trots ringa kunskap och intelligens likväl hade klockhet nog att ge lejonparten åt G. T. När man numera får endast "religionshistoria" i skolorna och kristendomen skall betraktas som en död religion, där inte ens dess etik duger (för övrigt ingen etik alls), då är kristendomen utesluten, ty kristendomen är alltid subjektiv, personlig. Det är ingen död form och är ej inskränkt till något tidevarv.

Men kyrkorna få ju finnas, "religion är en privatsak". Det har den aldrig varit och kommer aldrig att bli. Kyrkorna få ju finnas, ingen skall hindra dem — lovas. De många kyrkorna! Blir det inte undernäring med "de många" kyrkorna? De tyckas förstå det och försöka med "ekumenik".

Men — hur länge få kyrkorna finnas? och hur länge har man råd att underhålla dem? Kanske fem kyrkor i en enda sockenby. Här ha vi säkerligen som resultat undernäring trots allt överflödet. — För att göra saken kort: Vi hålla på att komma och ha somligstädes redan kommit till den som ideal ansedda fornkyrkan — martyrkyrkan i den hedniska staten!

En av de grå profeter skrev för mer än 2.500 år sedan, att det skulle komma en tid, då människorna skulle "fara omkring över land och vatten för att finna ett Guds ord" — så stor skulle hungern vara — men "de skola inte finna det". — Vem bär skulden? I första hand de kristna köksmästarna flera generationer igenom. I andra hand den allmänna hopen, som vänder ryggen åt Sanningen, men står med öppet gap och stirrande uppmärksamhet, när lögnprofeterna tala.

Apportfenomenen

(I den tyska tidskriften "Die andere Welt" (Den andra världen) nr 3, 1964 berättar Eberhard Maria Körner om egendomliga spiritualistiska spontanfenomen i en tysk storstad under och efter andra världskriget. Vi återger med utgivarens tillstånd artikeln i kort sammandrag).

Herr Körner berättar:

— 1 nov. 1963 besökte jag herr Z. i en av förbundsrepublikens storstäder. Han är akademiker och bekläder en viktig post i staden ifråga. Han är en god älskvärd människa, hederlig, korrekt och med en skarp iakttagelseförmåga som utesluter varje form av inbillning och självbedrägeri. Med hänsyn till hans yrke måste jag endast nämna honom med en pseudonym. Jag känner honom sedan flera år. Nu berättar han följande: — Jag räknar mig till akademiker av den gamla skolan, de som hyllade rationalismen, ville leva gott, hade föga intresse för religiösa ting, spiritism etc. och t. o. m. avvisade allt dylikt. Men som det blev en Paulus av en Saulus vid Damaskus

så fick också jag min Damaskusupplevelse i krigsåret 1941.

— En afton musicerade jag och en gammal vän från studieåren i det rum vi nu sitter, så som vi regelbundet gjort i nitton år. Han var en enkel, god människa som jag aldrig hade märkt något av ockultism eller annat övernaturligt hos. Men den här kvällen slöt plötsligt min vän M. ögonen och "någonting" började tala genom honom: "Här är Gabriel — Gud till ära". "Ju högre en människa står andligt, ju mer utsättes hon för demonerna och hon måste ständigt vakta på sig själv så att hon ej kommer på avvägar — ära ske Gud".

— Min gamle vän M. rätade plötsligt upp sig och mumlade att han visst råkat slumra till ett tag. Jag berättade då vad som hänt. Han blev lika skakad som jag. Men nu hade hans medialitet brutit fram och senare kunde han sitta vaken och lyssna ut i fjärran och höra klara stämmor från den andra sidan tala. Han återgav sakta vad han hörde och jag noterade samtidigt så att vi efter en tid hade en hel liten bok full med visa tänkespråk. Det var ord av visa diktare och tänkare, Goethe, Novalis, Böhme, som varken jag eller min vän kände till utan först senare kunde leta reda på i litteraturen.

— Då jag en dag satt tillsammans med min vän föll han plötsligt i trance, reste sig upp och gick med slutna ögon till mitten av rummet, lyfte båda händerna och plötsligt hade han en bukett liljekonvaljer i sina händer. Han kom bort till mig, gav mig buketten och vaknade. Jag måste medge att min första tanke den gången var att här har vi ett exempel på taskspeleri. Det hela var för otroligt. Men jag såg på blommorna i min hand, de var fuktiga av dag, nyplockade. Herr M. skulle inte kunnat ha dem gömda på sig i fem minuter utan att de skulle ha vissnat, det var ju varmt i rummet. Min primitiva materialistiska världsåskådningsbyggnad började vackla — här var något annat med i spelet.

— Men otroligare saker skulle hända. Jag kom att under året uppleva apportfenomen nästan varje dag — ett nästan otroligt antal. Man skall här betänka att redan själva apportfenomenet är något ytterligt sällsynt.

— Min gamle vän hade under tiden blivit utbombad och flyttat hem till mig, trots att jag redan förut hade många människor boende hos mig. M. och jag sov i samma rum. Och här föll det ned äpplen i bädden, det kom dadlar och Jaffa-apelsiner i mängd direkt ur luften, rariteter under kriget. En gång föll det ner c:a 30 äpplen på en gång på sängtacket. Och inte en enda dag, så länge M. levde var vi utan friska blommor som på detta sätt kom till oss från den andra sidan. Så snart de sist anlända blommorna började vissna så kom det genast nya.

— Ofta gick M. till kyrkogården där han kunde se avlidna men ännu bundna själar och hjälpa dem till befrielse.

— En gång spelade vi tillsammans Mendelsohns Cello-sonat i B-dur. I en paus sade M. att han såg en gammal herre i gammaldags kläder gå omkring i rummet. Plötsligt ropade han: "Ja, det är Mendelsohn". Just då kom en bukett liljekonvaljer till oss ur luften.

Gynna inte postverket

genom att rekvirera följande böcker.
De äro slutsålda. Vi kan inte längre
anskaffa ett enda exemplar.

Noréus; Homeopatisk läkemedelslära
Lindgren: Gröna kokboken
Johnsson: Råkosträtter

Gynna gärna postverket

genom att rekvirera dessa tre:

KOST MOT KRÄFTA

av Johannes Kuhl med. o. fil. dr

I denna bok förklarar den kände
tyske kräftforskaren på ett för alla
lättfattligt sätt sina revolutionerande
rön om kräftans förebyggande och
behandling.

Det är hög tid att mänskligheten
kommer på lösningen om kräftans
problem. Redan skördar den här i
Norden var 5:te till var 6:te person
och i Amerika t. o. m. varannan
man över 50 år.

Är detta svaret

på vad lekman och lärd i deccennier
frågat sig om kräftans gåta?

Dr Kuhl gör en jämförelse med den
på sin tid så fruktade skörbjuggen,
som blev ett hot mot varje sjöfarare
tills dess plötsligt den engelske
skeppsläkaren dr James Lind 1757
löste problemet — helt enkelt genom
att sätta citroner — C-vitamin —
till skeppsprovianten. Dr Kuhls före-
byggande och botande metod mot
kräfta är praktiskt taget lika enkel
— en kostdetalj som var och en lätt
kan införliva med sin kost. Även vid
diabetes och andra sjukdomar har
denna bok en del att ge.

Kronor 12:—

BÖCKER AV VÄRDE

Trilogi av Halvdan Renling

VARGSOMMAR 5:50
BERGAKVÄLL 6:50
IMMER 6:50

En ny romantisk riktning

□ □

Dan Åberg

DE VORO KÄMPAR

2:—

Levnadsbeskrivningar som åt läsaren
förmedla mod och tillförsikt.

□ □

Desirée

ENKEL VERS

7:75

Lämplig presentbok. För dem som
älskar rytm och rim.

BLIV DIN EGEN LÄKARE

av V. Vallberg

Just nu är vårt land fattigt på homeo-
patisk litteratur. Förf. lämnar här
anvisning på ett stort antal homeo-
patiska läkemedel och deras verk-
ningsområden. Därefter kortfattade
beskrivningar å en del sjukdomar och
anvisning på behandling av dessa.
Sjukdomarna, deras förebyggande och
behandling, får ytterligare sin belys-
ning ur andra synpunkter. Diagnos-
metoderna behandlas i ett särskilt
avsnitt.

Kronor 7:—

● ●

Lägger man till dessa två

Örtagubbens 25 underbara läkeörter

som i större sammanhang behandlar
örtarnas läkekraft, så har man ett
helt litet hälsobibliotek för en billig
penning.

Kronor 4:50

Oms. tillkommer å böcker

V. Vallberg

SYNER —

UPPENBARELSER —

FÖRUTSÄGELSER —

PROFETIOR

En intressant bok om fleras utsagor
betr. de närmaste årtiondenas händ-
elser — och framöver. behandlar:

Sanndrömmar

Förutsägelser om världskrigen

Georg Washingtons tre syner

Nostradamus syner över den sista
tiden av detta århundrade

Malachias förutsägelser om påvarnas
karaktär och antal

Tillståndet under den sista påven,
Petrus II, vid detta århundrades
slut

Harmageddon

De bibliska profetiorna

4:50

EN STIMULERANDE LÄSNING

SEKLET årg. 1954-1962

Nu har vi äntligen lyckats plocka
ihop alla nr av SEKLET 1954—1962.
De bjuder en utomordentligt intres-
sant läsning i skilda ämnen, skrivna
av personer med mycken kunskap
och stor begåvning. Pris för alla
årg. tillsammans 13:50

BUSHIDO

Japanernas system

Bushido är en bok för alla som
vill något här i livet, för den
som vill bli en god försäljare,
för den som vill vinna vänner
och för den som vill komma ur
sin ensamhet, för den som vill
ha sin hälsa kvar. Det är en
bok för läraren som vill ha sina
elever med sig och för företags-
ledaren lika väl som för arbe-
taren. Bushido är en japansk
yoga omsatt i västerländsk mil-
jö. I Amerika tog den sig ut-
tryck i Nyttänkarrörelsen. Bus-
hido ger alla någonting vä-
sentligt.

4: 50

EPOK

av Gunnar Dalnäs

Boken har fyra kapitelrubriker:
Med kurs på — En läkares bekän-
nelse — Eremiten vid havet — Den
vises världsbild. Utan att vilja un-
danskymma det övriga innehållet
må "En läkares bekännelse" dra
uppmärksamheten till sig.

Läs och känn rytmen! Efter en
stund måste Du bli intresserad.
Kanske läser Du prologen till en ny
epok.

8: 50

Drama i vår tid

Djävulsdansen

av Günther Schwab

Människor som ställts inför de frågor
dessa verk berör ha frågat om det
olyckliga slutet. Är utvecklingen till
katastrof enda möjligheten?

Det rör sig om de stora tidsfrågorna.
För att undgå katastrofen måste nu-
tidsmänniskan känna till farorna. Att
de varnande översiktsverken kommer
ut i bokform kan antyda en väg ur
kaos.

"Djävulsdansen" antyder en möjlighet
för människan. Det blir spänning.
Det fordras nya aktörer. Ingen und-
går engagemang. Vilka makter skall
avgå med seger i detta drama och i
det gigantiska händelseförlopp som
omger oss i vår vardag?

Det verkar vara något särskilt med
denna bok. Bokhandlarna har inte
visat större intresse för den. Svensk
Läkartidning vill inte recensera den.
Boken avslöjar för mycket av den
destruktion som — allmänheten
ovetande — i canceråldern omger
oss alla.

Häftad 26:50 — inbunden 31:50

Om pendel och slagruta

har Viktor Vallberg utgivit tre
skrifter:

DEN ETERISKA STRÅLNINGEN
Livets Urgrund — Underverkens
värld

Häri ger förf. grunderna till hur
det går till samt vad pendelrörelsen
betyder.

3:—

MYSTIK OCH REALISM

Vågrörelser och strålkraft från den
ultraröda sfären till den ultravio-
letta.

Människorna uppdelas här i olika
anlagsgrupper vars särmärken pen-
deln anger. Dessutom en del exempel
å vilket utslag en mängd kända
personer ger med kommentarer.

2:—

INTELLIGENSMÄTNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR

Som titeln anger är det fråga om
att testa med hjälp av pendeln.
Även här ges en hel del exempel.
Graderad karta medföljer. Endast
ett fåtal ex kvar.

4:50

Pendlar av mässing 3:— pr st.

Gränser för vår tillvaro

av Georg Borgström

Professor Georg Borgström är en av
världens auktoriteter i befolknings-
och försörjningsfrågor. Han borde
vara väl känd i breda kretsar på
grund av sina föredrag i radio.

Med sällsam kraft i orden åskådlig-
gör Borgström hur otillräcklig födan
är, kontrasten mellan världens "Lyx-
klubb", västerlandets 450 miljoner
välnärda, och resten av jordens be-
folkning, som lever ytterst torftigt
eller under svältgränsen. Borgström
är ingen undergångssiare utan han
lägger fram konstruktiva förslag,
som är nödvändiga att genomföra
för att människan skall bli herre över
sitt eget öde.

Boken kan köpas hos oss. Den är
nästan nyutkommen. Det skall bli
intressant att se om journalister,
tekniker och vetenskapsmän kommer
att ta emot den på samma sätt som
de mottagit "Djävulsdansen" och
"Tyst vår".

Häftad 24:— — inbunden 29:—

Reformboden kommer till Er!

Pollen billigare

POLLEN är en vara som det talats och skrivits mycket om under de senaste åren. Förbrukningen har säkert varit mycket stor och många har insett dess värde för sin hälsa. Naturligt nog har det gjorts stora ansträngningar från tillverkarnas sida att nedbringa kostnaderna för anskaffandet av den bästa råvaran. Under de senaste tre åren har ett laboratorium insamlat pollen på olika platser här i Sverige för att utröna olika pollenslags användbarhet för medicinskt bruk. De pollen som nu används äro insamlade från en växtart och förstärkt med för kroppen nödvändiga vitaminer till normalt dagsbehov. Tabletterna äro välsmakande och "smälter i munnen".

150 tabletter pr glas

ÖRTAGUBBENS POLLEN i brk om 150 tabk, 6:65

Regisan

Tidiga tecken på vitaminbrist är känsla av trötthet, dåsigheit och olust.

Tid för REGISAN!

REGISAN innehåller medicinaljäst, som är särskilt rikt på B-vitaminer. Den är ett ofta rekommenderat medel mot bl. a. finnar och dålig hy.

Jästen innehåller många för kroppen nödvändiga ämnen. C-vitamin och organiskt bunden kalk är också ämnen, som vi sällan få tillräckligt av i kosten, men som med lätthet erhålles ur den dagliga dosen R E G I S A N

Brk om 150 tabl. 3:90

Regisan med pollen

Örtagubbens nyhet!

Denna innehåller 15 mg. 100 % rent pollen per tablett. Pollenkornen äro behandlade dels för att uppnå bästa hållbarhet, dels för att värdefulla beståndsdelar såsom fria aminosyror och vitaminer lätt skall kunna upptagas av kroppen. Dessutom innehåller förpackningarna alla de vanliga

ingredienserna som gjort REGISAN välkänt i vårt land.

Pröva detta medel!

ÖRTAGUBBEN kan erbjuda detta för 6:65 pr brk om 150 tabl.

Då dessa tre artiklar finns endast i en storlek erbjudes vid köp av 5 brk 5 % och vid 10 brk. 10 % rabatt.

Anti-Karies

Detta är ett medel speciellt för barn under uppväxttiden. Det innehåller samtliga ben- och tandvävnadens

beståndsdelar, huvudsakligen kalk o. fosfor i form av organiska apatiter. Brk om 150 tabl. 2:85 350 tabl. 5:60

Har Ni slutat röka?

Inte än? Försök då med TOBALIN. Det är en pastill utprovad i 4 år vid Röckliniken i Stockholm under ledning av dr docent Börje Ejdrup, som är chef för kliniken. Det är en inter-

nationellt erkänd produkt. En engelsk undersökning har visat att en Tobalinpastill ger samma stimulerande effekt som en cigarrett.

Pr brk 5:35

Neral

NERAL är en sprayförpackning med stort användningsområde. Den innehåller eteriska oljor, som vid fördelning i aerosolform verkar lukt-täckande och uppfriskande. Absolut oskadligt att inandas.

Ett par korta små sprut mot taket är tillräckligt för att rummet skall fyllas med frisk luft. Pröva detta mot klåda efter insektsbett. Neralburken är behändig till formatet och kan lätt medföras

Pr brk 5:15

Två saker som alltid bör finnas tillhands

Örtagubben tror, att de snart kommer att vara kända av "varenda kotte", ty så bra medel äro de. Den första jag vill nämna är Askersunds

Hamamelis-Salva

Användes vid hemorrojder, kylskador alla slags rötsår och varsår, sönderspruckna händer etc. Den har många gånger visat sig verksam vid av ledgångsreumatism angripna lemmar. Vid skador och sår, med eller utan blånad eller svullnad, som uppkommit genom yttre våld, såsom fall, stötar, slag, skavning, skärsår, krossår och liggsår bör den provas.

Öppna sår tvättas först med Arnica-Tinktur.

Pr brk 2:50

Arnica-Tinktur

Denna ört har en säregen förmåga att läka sår, samt att fördela blodstockningar som uppkommit genom stötar och slag. Den har en helande inverkan vid ledvrickningar, man smörjer in med tinkturen utan att massera.

Arnikan är också ett mycket gott medel vid reumatisk värk och ryggskott. Se vidare om detta allsidiga medels användningsområde i V. Vallbergs bok "Bliv din egen läkare" (7:—) och "Örtagubbens 25 underbara läkeörter" (4:50).

Pr pr fl 2:50

Homeopatiska medel

ÖRTAGUBBEN representerar numera Askersunds Tekniska Fabrik. Denna tillverkar förutom rent homeopatiska medel enl. Hahneman bl. a. Hamamelis-Salva och Arnica-Tinktur. Fabriken grundades 1907. Under tiden den varit i verksamhet har den vunnit

allt större förtroende. Ett förslag till lämpligt husapotek sändes gärna.

På grund av de numera höga portokostnaderna kan det vara lönande att beställa homeopatiska medel samtidigt med andra varor.

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befördra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt. 3: 40

ÖRTAGUBBENS

SLANKHETSDRAGÉER

Våra dragéer kan vara värda att pröva. Många nöjda kunder har vi redan.

4:85

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa.

Kr. 4: 50

Skriv till

ÖRTAGUBBEN

Box 634

STOCKHOLM 1

Postgiro 5 83 44

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 25 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50 % högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären å närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN

Box 634, Stockholm 1

rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress